

למשפחת הפידסומאים נעמן יש תינוקת

מיוחדת במינה: כלבת הפינצ'ר צ'יפי,

שסביבה טובים חיי המשפחה כולה

שימוש פרטי, והיא לעולם, אבל לעולם! אינה הולכת ברגל.

אמה האוהבת אינה מניחה לתינוקת שלה לדרוך, בכפות-רגליה הענוגות, על המדרכות הפלבייות של תל-אביב. מותר לציפי להתרופץ רק על השטיחים שבבית. זה כן.

ציפי הולכת עם אמא ואבא שלה לכל מקום. היא בילתה כבר בכל בתי-המלון המפוארים בארץ, ביקרה באירופה ובארץ צוה-הברית, ובחודש הבא היא עומדת לנסוע לאמריקה הדרומית, כי שם עוד לא היתה.

היא אינה מחמיצה שום אירוע חברתי. היא מבקרת בתערוכות, באולמות-הקונצרטים, בתיאטרון ובקולנוע. יש לה תיק מיוחד שבו היא מובלת ממקום למקום, וכשהיא מבקשת, אבא או אמא לוקחים אותה על הידיים.

את ציפי קיבלה אביבה, שלא אהבה כלבים מעודה — עד לאותה עת, כלומר — כדמי-חנוכה מבעלה, משי. ומאותו חג-חנוכה גורלי שלפני שש שנים, השתנו כליל חייה של משפחת נעמן כולה, ביחוד חייה של אסיה-משפחה, אביבה.

פרוות מינק,

זהב ופנינים

היא מתייחסת אל כלבתה האהובה כאל תינוק-אדם. לציפי גרדרובה עשירי רה שלא היתה מביישת שום בן-אדם הן מכבד את עצמו. יש לה עשרות טוודרים בכל הסיגנונות, יש לה מעילי-גשם, שתי פרוות-מינק אמיתיות, רצועות-לצוואר עשויות זהב ופנינים, נעליים וגרביים. יש לה מיטה עגולה מרופדת היטב בפרוות-אקרילן כחולה, עשרות צעצועים, בית-

נשיקה צרפתיית

לאמא שלה, אביבה נעמן, מעניקה ציפי המיניאטורית, המחזיקה את לשונה של אביבה בין שיניה. החיטים בין אביבה לכלבתה יוצאים-מגדר-הרגיל. היא מתייחסת אל הכלבה כאילו היתה תינוקת שלה. אינה מניחה לה לדרוך על הקרקע, נושאת אותה עימה בסל לכל מקום.

ציפי ציפי בנג בנג

הציפי ציפי מהודרת בתלבושת מקורית מאמריקה, שקיבלה מהוריה לחג-הפורים האחרון. לציפי גם שפה מיוחדת, בניב מיוחד, המובן לבני משפחת נעמן לבדם. "זר לא יבין זאת", הם טוענים. ובצדק.

כיפה אדומה ככל ילדי ישראל, מתחפשת גם ציפי בפורים. לציפי טעם מיוחד בלבוש. היא מסרבת ללבוש בגדים מסויימים בזמנים בלתי-מתאימים, ומתלבשת בהתאם לטעמה בלבד, בבגדים שנתפרו בידי תופרת.

האחות של ציפי עידית, הנשואה ואם לתינוק בן חודשיים, אוהבת את ציפי האהבת-נפש. בברית-המילה של בנה, לבשו חליפות זהות.

האח של ציפי, גדי בן 28, מהנדס-ייצור העושה את התואר השני שלו בארצות-הברית. כותב לציפי משם אינסוף מיכתבים וגלויות.

האבא הפירסומאי משי נעמן, בעל-ליה של כלבת-הפלא, קנה אותה לאשתו אביבה כדמי-חנוכה. הוא לוקח את ציפי איתו, לשיבות ולוועידות.

ב אמריקה היית? אני הייתי פעמיים! את אליזבת טיילור ראית? אני ראיתי אותה ואת ברטון ב' תיאטרון ירושלים. לך יש מינק? לי יש שתי פרוות שהאמא שלי קנתה לי בניו-יורק! לך יש מגוי על התזמורת ה-פילהרמונית? אני עדיין לא התמצתי אף קונצרט רציני אחד של התזמורת!

גברת שחצנית? ללא ספק. נא להכיר: ציפי נעמן, ילידת ה-1.12.69. שם האב: משי. שם האם: אביבה. מיקצוע ההורים: פירסומאים. האח: גדי, מהנדס-ייצור. הד אחות: עידית, נשואה לד. טייס בחיל-האוויר ואם לכפיר, בן החודשיים. הגזע: פינצ'ר מינאטורי.

לא, שלא תהיה כאן טעות. ציפי נעמן איננה סתם עוד כלבה אחת. היא בהחלט לא. היא כלבה החושבת, מתלבשת, אוכלת ותחיה ממש כבן-אדם. נכון אומנם שאת מה שיש לה להגיד אומרת בשבילה, בשפת בני-אדם, האמא שלה, אביבה נעמן — אשה יפה ומטופחת, פירסומאית מצ'ליחה, נשואה באושר, אם לשני ילדים וסבתא לנכד. אבל מוכרחים להאמין לה, לאביבה נעמן, שהיא יודעת מה ציפי אומרת, ושציפי יודעת מה אביבה אומרת בשמה.